Film-cinema

Vedete germane: MARIA ANDERGAST, care împreună cu PAULA VESSELY interpretează rolul principal din filmul „Viața întreagă"

SCRISORI DIN AMERICA

CRACIUNUL IN CALIFORNIA

de R. CARROLL

Hollywood. — *Crăciunul vedetelor de cinematograf este fără zăpadă, fără sănii și fără blănuri, căci paradisul cinematografic se află în California însorită, patria portocalilor cu fructe aurii. Fericiții locuitori ai Hollywoodului n'au nevoe de paltoane, mănuși și șoșoni. In schimb, nu se pot lipsi de impermeabile; ploaia fiind un fenomen caracteristic lunilor californiene de „iarnă".*

Totuși, cu mult înainte de sărbătorile Crăciunului, Hollywoodului îmbracă un vestmânt de iarnă, o iarnă specifică atmosferei de culise și decoruri din Citadela filmului. Vitrinele magazinelor sunt albe și sclipitoare sub vata moale, cu solzi de naftalină, care împodobește brazii aduși de departe, cu mile, din Nord. Fiecare magazin se întrece în orânduirea vitrinei de Crăciun, spre a atrage pe cumpărători. La Hollywood se cumpără mult înainte de Crăciun. Năvala în magazine începe din Noembrie și nu încetează decât în ajunul sărbătorilor, când afluența atinge apogeul. Toți cumpără, toți își fac daruri: șefii subalternilor, bărbații nevestelor, vedetele funcționarilor din studio...

FAVORIȚII HOLLYWOODULUI

Dar cele mai multe daruri le primesc de Crăciun agenții de circulație, adevărații favoriți ai Hollywoodului. E un vechiu și pitoresc obicei în capitala cinematografului ca acești credincioși slujbași ai ordinei să fie răsplătiți. In zilele de Crăciun vedetele și oamenii de filme încarcă automobilele cu tot felul de daruri și încep să colinde Hollywoodul. Sticle cu whisky, curcani fripți, pachete de ciocolată, prăjituri, bomboane și alte bunătăți sunt depuse la încrucișările străzilor, unde pe soare și pe ploaie, veghează agenții de circulație. Toți sunt cunoștințe vechi ale vedetelor Simpatia lor e reciprocă. Vedeta știe că Mike este tată de familie și îi cumpără o trotinetă, o păpușe, o minge de foot-ball și câteva hăinuțe pentru micul Jimmy, Bobby și Joan, — fetița de șeapte ani, care a vizitat-o odată la studio.

La altă răspântie stă Buddy, care s'a logodit de curând, iar Priscilla Lane sau Bette Davis vor depune, pe lângă sticlele și cutiile cu bunătăți comestibile, o mașină de călcat electrică, un serviciu de cafea cu lapte sau poate un aparat de radio. Ann Sheridan are obiceiul să dăruiască brichete, tabachere, stilouri, lulele și cutii de... conserve! Vedeta știe că Mike deta susține că sunt darurile ce fac deosebită plăcere polițiștilor. Errol Flynn cumpără de Crăciun zeci de lulele, creioane mecanice ceasornice, bricege și fluere pentru agenții de circulație.

OLIVIA DE HAVILLAND

„REGINA ZILEI"

Toate aceste daruri, mici și mari, ieftine sau scumpe, sunt prezentate în cutii de carton învelite în celofan colorat. In nici o țară din lume nu se întrebuințează de Crăciun mai multe cutii și mai mult celofan ca în America. Chiar florile se oferă în cutii. Crăciunul este o adevărată binefacere pentru fabricanții de cartonagii. Cutia e „regina zilei".

Americanii întrebuințează cutiile, bazându-se pe o constatare psihologică foarte justă. Ei și-au dat seama că surpriza e mai mare, când cei cari primesc darurile nu pot vedea îndată ce obiect au primit... Cu mâini nerăbdătoare se desleagă panglicile și se desface învelișul colorat de celofan

POMUL DE CRACIUN AL VEDETELOR

Aproape în fiecare studio se face o serbare a pomului de Crăciun, prilej pentru vedete, regisori și directori să dea daruri colaboratorilor. In studiourile „Warner Bros" din Burbank, — o localitate din vecinătatea Hollywoodului, — pomul de Crăciun uriaș este instalat în sala cea mare a restaurantului. Bette Davis și Errol Flynn se ocupă personal de cumpărarea darurilor; Ann Sheridan, surorile Lane, Olivia de Havilland, Brenda Marshall, John Garfield, Jeffrey Lynn, George Brent ajută la împodobirea bradului, sub privirile experte ale regisorilor Michael Curtiz, Edmund Goulding și William Dieterle. Paul Muni și Edward G. Robinson se ocupă cu partea gastronomică, târguind sticle cu whisky, vin, șampanie și bere, ajutați de Merle Oberon, specialistă în dulciuri, de Jane Bryan, care împreună cu Miriam Hopkins, Rosemary Lane, Gale Page și alte vedete, pregătește bufetul.

Se înțelege că puddingul și tradiționalul curcan de Crăciun al americanilor nu vor lipsi dela serbare. Personalul studioului, cu familiile lui, este foarte numeros și toată lumea aceasta vrea să bea și să mănânce bine de Crăciun.

Nimeni nu lipsește dela această serbare, nici pompierii studioului, cari în noaptea aceea vor fi mai puțin severi față de fumători, nici grădinarii, șoferii, garderobierele, cari vor sta cot la cot cu d. director și cu marea vedetă. De data aceasta Bette Davis sau Ann Sheridan vor sta la bar și vor servi pe chelnerițele studioului. Mecanicii și dactilografele vor sta la mese, în timp ce domnii regisori și doamnele vedete se vor grăbi să le aducă tot ce le dorește inima.

In jurul pomului de Crăciun stau îngrămădite cutiile multicolore cu darurile,—piramide înalte spre cari se îndreaptă privirile nerăbdătoare ale copiilor, dar și ale părinților... Fiecare funcționar din studio, dela cel mai umil, până la șefii de secție, n'au fost uitați. Se împart vestminte, articole de modă, jucării, alimente și tot felul de obiecte, mai mult sau mai puțin folositoare. E cea mai populară și cea mai veselă sărbătoare din tot timpul anului.

BRAZII CALATORESC...

Cu multe săptămâni înainte de Crăciun brazii falnici din Canada și nordul Statelor Unite încep să călătorească spre California. Mii de copaci sunt tăiați, ramurile sunt strânse și legate cu îngrijire, apoi copacii sunt încărcați în sute de vagoane, ce pornesc din zăpezile nordului spre sudul însorit.

Pe piețele din Los Angeles și Hollywood răsar ca prin farmec adevărate păduri de brazi, în cari un copilaș s'ar putea ușor rătăci ca într'un codru... De aici cumpără vedetele și ceilalți locuitori ai Hollywoodului brazii pentru pomul de Crăciun. Din piață, brazii trec prin bulevardele jalonate cu palmieri, spre case și studiouri, unde vor fi împodobiți; „stelele" se vor aduna cu toate în jurul lor, brazii vor fi admirați, iar după câteva zile, desbrăcați de haina lor sărbătorească vor fi aruncați la gunoi, împreună cu cioburile de sticlă, cutiile de conserve și cartonagiile multicolore învelite în celofan lucitor.

Scenă din filmul „Intermezzo", interpretată de LESLIE HOWARD și INGRID BERGMAN

O reluare interesantă: „Inima unei regine"

Maria, regina Scoției! — Una din cele mai discutate femei ale istoriei universale, a cărei viață plină de pasiuni, frământări și ispășiri a făcut să se înfioare generații întregi.

ZARAH LEANDER în rolul Mariei Stuart

Soarta acestei regine care a luptat pentru tronul Angliei a fost admirabil redată de Friedrich Schiller în una din capo d'operille sale

Azi, studiourile germane și-au propus să trateze altă temă: bucuriile și suferințele reginei Scoției până ce aceasta a devenit rivala Elisabetei, regina Angliei.

Numai o artistă ca Zarah Leander cu imensele ei resurse dramatice a făcut posibilă această realizare.

Acțiunea filmului „Inima unei regine" începe pe timpul când Maria a Scoției, rămasă văduvă în anii cei mai frumoși ai vieții, s'a reîntors în Franța și redă în cadrul unei acțiuni impresionante toate marile evenimente din viața acestei regine, până la fuga ei în Anglia, în căutare de ajutor împotriva răscoalei nobililor scoțieni. Deși romanțat, filmul redă cu fidelitate evenimentele istorice ale acelui timp.

Afară de Zarah Lander mai apar în „Inima unei regine" un mănunchi reputat de actori germani, în frunte cu Willy Birgel, (lordul Bothwell) Maria Kappenhoffer (Elisabeta a Angliei, Axel von Ambesser (principele Henry Darnley, Emil Hess (lordul Douglas) și Annelies von Erschtruth, Ruth Burchardt, Lisa Lesco și Margot Hielscher, prietenele și confidentele Mariei Stuart.

„Inima unei regine" rulează de Crăciun la cinematograful „Femina".

Cum a fost realizat filmul „Northwest Passage"

Cinematograful *„Capitol"* va prezenta de Crăciun cea mai recentă realizare tehnicolorâ a studiourilor M. G. M. „Northwest Passage".

5 Noembrie 1936. Secția de publicitate a studiourilor Metro-Goldwyn-Mayer, hotărăște cumpărarea romanului „Roger's Rangers", publicat de ziarul „Saturday Evening Post".

25 Iunie 1937. Romanul apare în volum și se vinde în peste 500.000 de exemplare (20 ediții).

23 Septembrie 1937. Hunt Stomberg obține producția filmului. Se începe căutarea locurilor descrise în roman. Operatorii cutreeră toată porțiunea vestică a Statelor Unite, descoperind priveliștile minunate din jurul lacurilor Payette, în Idaho.

29 Martie 1938. Se filmează primele probe, în studio. Spencer Tracy este ales pentru rolul principal.

7 Iunie 1938. Incepe filmarea exterioarelor.

20 Iulie 1938. Se întrerupe filmarea, din pricina viscolului din munți.

Mai-Iunie 1939. Se construesc de indieni localități întregi pe marginea Pacificului. Se completează distribuția: Robert Young și Ruth Hussey.

2 Iulie 1939. Un tren special pleacă din Los Angeles cu regisorul King Vidor, asistentul său Norman Foster și câteva mii de figuranți, spre Idaho.

4 Iulie 1939. Trenul sosește la destinație, pe o ploaie torențială

6 Iulie 1939. Incepe turnarea

7 Iulie—19 August 1939. Lucru intens.

20 Decembrie 1939. Filmul a fost terminat. S'au filmat 298 mii metri de negativ în tehnicolor, 262.000 metri de pozitiv și 192.345 metri de sunet. Copia a fost adusă cu avionul la New-York.

Iată cum a fost realizat „Northwest Passage" pe care spectatorii americani l'au proclamat filmul cu cele mai impresionante aventuri transpuse vreodată pe ecran.

„Nort'-vest Passage" va fi prezentat împreună cu „Țara Moților", primul film românesc care a fost premiat la concursul Biennalei dela Veneția, înfrângând concurența unei sume de mii de filme străine, prezentate cu nădejdea să cucerească acelaș premiu important.

„Un vals de odinioară" aduce pe ecran cunoscuta operetă „Vânzătorul de păsări"

In studiorurile Babelsberg, Geza von Bolvary a terminat de curând pentru „Terra", transpunerea pe ecran a renumitei operete „Vânzătorul de păsări", de Karl Zeller. după scenariul lui Ernst Marischka și în interpretarea lui Hans Moser, Marthe Harell, Theo Lingen, Leo Slezak, Iohannes Heesters, Theodor Donegger și Silvia de Battidi.

„Vânzătorul de păsări" este prima operetă clasică germană transpusă pe ecran. Desigur că transpunerea s'a făcut în mod cu totul deosebit, scenaristul trebuind să insiste în egală măsură și asupra părții pur distractive afară de cea muzicală, care este baza realizării lui Bolvary. De altfel, Bolvary e singurul regisor din Germania, care putea duce la bun sfârșit această delicată misiune.

Și ceea ce e, în adevăr, demn de relevat, se rezumă în calificativele strălucite cu cari critica germană a primit premiera filmului „Un vals de odinioară", premieră care s'a dat deunăzi la Berlin, în prezența unei asistențe selecte. Filmul a entuziasmat, pur și simplu.

Celebrele melodii ale lui Zeller, cari au dus faima „Vânzătorului de păsări" în întreaga lume, fluturâ azi pe buzele celor cari au văzut filmul.

Acțiunea acestei operete „viereze" nu se petrece la Viena, ci în peisaglile încântătoare ale monarhiei Habsburgice, înainte de dualism.

HANS MOSER

Personagiile nu sunt istorice, ci fictive, iar leit-motivul filmului este celebrul vals al lui Zeller, în jurul căruia s'a brodat realizarea de față.

Ultimul film al lui TOM MIX: „Călărețul misterios X 94"

Tom Mix, răsfățatul idol al copilăriei generației noastre, a murit în urma unui accident stupid de automobil.

Cu el am pierdut un neprețuit prieten. Totuși, el este viu în amintirea tuturor. Nimeni n'a putut uita nemuritoarele sale creații din „Călărețul fantomă", „Spaima Vestului" și „Vestul sălbatec", toate inspirate din romanele lui Z. Grey, în care era redată atât de sugestiv viața furtunoasă și plină de pericole din primele colonizări ale regiunilor occidentale ale Statelor Unite. abia în fașă.

Felul de a juca al lui Tom Mix, era unic. Lansat pe ecran în 1912, după Ken Mannard, William S. Hart și Fred Thompson, Tom Mix a știut să câștige simpatia întregei lumi cinefile. Performanța sa equestră era neîntrecută, amuzându-ne copios în scenele violente de bătaie între călăreți.

Aceasta mai ales în filmele cu răpiri de diligențe poștale. Apoi, mai erau scenele de bătaie în localurile rău famate ale așezărilor de coloniști, ce nu se puteau număra încă orașe, unde oamenii lui Tom Mix eșiau totdeauna învingători și cari făceau dreptate celor năpăstuiți de bandiți. Să nu omitem apoi ingenioizitatea cu care Tom Mix izbutea, de fiecare dată, să descopere pe făptașii spargerilor de bănci din Far Vestul necivilizat îndeajuns.

Nu mai vorbim de abilitatea cu care Tom Mix salva pe fata urmărită de bandiții, cari voiau s'o răpească și s'o ducă cu ei în prerii. El o ridica din mersul calului și o arunca, la spatele său, pe șea..., pornind, apoi, mai departe, în goană nebună, peste văi și dealuri.

Aceste scene constituiau delicul spectatorilor, cari nu se puteau abține să nu participe cu tot focul la ele, încurajând pe eroul lor preferat.

Dar calul lui Tom Mix? Acesta nu-l părăsea în nici un film. Amândoi formau un întreg, care se popularizase în toată lumea Amândoi culegeau aplauze unanime. Proectarea scenelor în care cal și călăreț alergau pentru dreptate, electriza pur și simplu sala.

Cu puțin timp înainte de a muri, Tom Mix terminase ultimul său film, în două serii, intitulat „Călărețul misterios X 94".

Cu acest din urmă film, Tom Mix revine în actualitate mai strălucitor decât oricând. Aceasta, mai ales, pentru faptul că nimeni din actorii cow-boy, ca John Wayne sau Dick Foran, nu s'au putut ridica la succesul cunoscut de el.

„Călărețul misterios X 94", va fi prezentat în curând la cinematograful ARPA și va constitui cea mai plăcută surpriză a anului 1941.

CRONICA FILMULUI

La „ARO"

„Dela Mayerling la Serajevo"

Max Ophüls, realizatorul acestui film, n'a neglijat nici un element pentru reconstituirea atmosferei istorice. Filmul său în care reînvie fastul și strălucirea de odinioară a Curții imperiale austriace, este o operă studiată, cu imagini frumoase și efecte sigure, ceeace face ca spectatorul să urmărească mereu cu interes desfășurarea acțiunii.

Filmul începe a doua zi după drama dela Mayerling. Arhiducele Franz Ferdinand, chemat la curtea Austro-Ungariei, devine moștenitorul tronului. Impăratul ar voi ca el să se însoare cu o femee demnă de rangul său. Dar Franz Ferdinand iubește pe contesa Sofia Chotek... Și iubirea va fi mai puternică decât voința bătrânului impărat Franz Iosif, căruia îi displace această căsătorie morganatică. Viața arhiducelui și a soției lui este totuși liniștită: fericirea lor este și aceea a popoarelor pe cari Franz Ferdinand va fi chemat să le cârmuiască într'o bună zi, iar influența contesei se exercită cu pricepere. In schimb, opoziția impăratului și a Curții împiedică reformele pe cari cei doi le preconizează. Și, victime nevinovate ale unor stări de lucruri pe cari au încercat zadarnic să le schimbe, Sofia și Franz Ferdinand mor la Serajevo, în ajunul războiului din 1914.

Edwige Feuillère în rolul Sofiei Chotek este, ca totdeauna, plină de farmec, iar jocul ei inteligent și nuanțat, aduce pe ecran o sensibilitate bogată și un rafinament subtil. Cât despre americanul John Lodge, trebue elogiat pentru înfățișarea și excelenta lui dicțiune — vorbește limba franceză aproape fără accent.

EDWIGE FEUILLERE

Afară de acești doi protagoniști, mai citâm pe Jean Worms, Aimé Clariond, Gabrielle Dorziat și inenarabilul Aimos.

Să nu uităm și muzica ce acompaniază filmul și care e opera lui Oscar Strauss.

S'a filmat „Omul invizibil" al lui H. G. Wells

Când celebrul romancier H. G. Wells, „profetul ne-oficial al Angliei", a scris pasionantul lui roman „Omul invizibil", el nu și-a închipuit poate că această utopie va fi citită de milioane de cititori din toată lumea și va face deliciul unor generații întregi.

Desigur că Wells s'a gândit și mai puțin la transpunerea pe ecran a romanului său: transpunerea prezenta, dealtfel, dificultăți de ordin tehnic și artistic, încât părea irealizabilă.

Și totuș imposibilul a fost făcut posibil. Romanul a fost transformat în cel mai senzațional și mai interesant film de aventuri pe care l-am văzut vreodată.

E un film fără bandiți, fără atacuri date de gangsteri înarmați cu mitraliere și fără bancheri ahtiați de jocul la bursă.

Și cu toate acestea e un film straniu care face pe spectator să se surprindă uneori cu inima bătându-i tare și cu răsuflarea tăiată.

Nu putem spune aci, în câteva rânduri, ce se petrece cu acest „om invizibil", creiat de imaginația unui savant și nici cum acest modern homunculus ține sub teroare un mare oraș. Filmul trebue să fie văzut, căci e un adevărat tur de forță al cinematografiei contimporane, iar protagoniștii săi sunt actori ca Vincent Price, Sir Cedric Hardwicke, Nan Grey, John Sutton și Cecil Kellaway.

Luis Trenker in „Diavolul focului"

Apariția pe ecran a talentatului actor și sportiv Luis Trenker constitue totdeauna un eveniment

LUIS TRENKER

deoarece pe acest artist avem ocazia să-l vedem foarte rar.

De astă dată, el reapare într'o dramă intitulată „Diavolul focului". Subiectul filmului este îndrăznet, cu situații noi, realizat frumos și cu mult gust și este un episod din timpul stăpânirii lui Napoleon în Germania și în Austria.

Cu toate că „Diavolul focului" este un film războinic, partea sentimentală nu lipsește și spectatorii vor urmări cu emoție idila dintre Sturnegger, adversarul neîmpăcat și neînfricat al lui Napoleon și fiica prietenului său, Schmiderer.

Rolul principal al filmului e deținut, după cum am spus, de Luis Trenker, secundat de Fritz Kampers, Friedrich Ulmer, Ludwig Schmidt-Wildy, Erich Ponto precum și de frumoasa Maria Holzmeister.

Heinrich George și Kristina Soederbaum in „TITANUL"

Filmele cu Heinrich George au fost totdeauna de bună calitate. Acelaș lucru se poate spune și despre ultimul său film intitulat: „Titanul". In această realizare, Heinrich George interpretează, ca de obicei, cu deosebit succes un rol de dramă. Partenera sa este Kristina Söderbaum, una dinter cele mai răsfățate actrițe ale ecranului german și cunoscută publicului nostru din „Răsărit de soare" și „Urme șterse".

Filmul „Titanul" are o acțiune din cele mai interesante și dramatice totodată, dând posibilitate lui Heinrich George și partenerei sale să-și arate întreaga gamă a bogatului lor talent.

HEINRICH GEORGE și KRISTINA SÖDERBAUM, într'o scenă a filmului „Titanul"

Tot în acest film, spectatorii vor avea prilejul să mai admire pe celebrul tragedian Paul Wegener.

De altfel, faptul că filmul „Titanul" are o distribuție atât de aleasă, constituie o chezășie suficientă a calității lui.

Warner Baxter... cântăreț

Noul film al lui Warner Baxter, „Istoria se repetă" a obținut un succes desăvârșit în America.

Simpaticul actor e totdeauna binevenit pe ecran.

„Istoria se repetă" diferă mult de filmele anterioare ale lui Warner Baxter. Conflictul e mai interesant, mediul mai pitoresc.

Warner Baxter e de astă dată cântăreț. Mediul în care se desfășoară acțiunea e zugrăvit cu artă și pricepere.

Regisorul Gregory Ratoff a creiat și realizat multe tipuri de al doilea plan. Dialogul e viu și spiritual, iar Warner Baxter e cu adevărat centrul de gravitate al atenției generale.

In „Istoria se repetă", Warner Baxter are o parteneră demnă de el, Loretta Young, o actriță pe cât de frumoasă, pe atât de talentată.

„Istoria se repetă" e un film care întrunește, deopotrivă, sufragiile criticei și ale spectatorilor.

Sigrid GURIE și eleganța

Simplicitatea în îmbrăcăminte și discreția în machiaj sunt, după Hollywood, cele două elemente cari creiază azi farmecul.

„Femeile, afirmă A. Standing, un expert în arta machiajului, se îmbracă, în primul rând, ca să placă bărbaților și apoi ca să provoace invidia celorlalte femei. Bărbații, de obceiu, simt o instinctivă aversiune în fața exagerărilor. E ceva psihologic. O femee de o eleganță stridentă și ultra fardată are toți șorții să-și piardă o parte din simpatia bărbaților".

Iată o părere care nu trebuie neglijată, deoarece Standing e un veteran al studiourilor americane și a avut prilejul să studieze frumusețea și farmecul personal al câtorva dintre cele mai populare vedete. De curând el și-a exercitat arta asupra frumoasei Sigrid Gurie, o nouă „importație" suedeză a Hollywoodului. Cinefilii n'au uitat, desigur, pe enigmatica prințesă din Marco Polo, nici pe exotica parteneră a lui Charles Boyer, din „Nopți în Alger". Standing a fost acela care a dat tinerei debutante cele două aspecte atât de diferite, sub care ne-a apărut în filmele de mai sus. Tot el a machiat-o pentru noul ei film „Rio", unde apare alături de Basil Rathbone și Victor Mac Laglen. De astă dată, Sigrid apare cu trăsăturile ei adevărate, căci interpretează pe o tânără fată modernă, distinsă, plină de farmec, dar de o simplicitate ce nu exclude o eleganță rafinată.

SIGRID GURIE

Standing a mărturisit că rolul său a fost foarte redus, fiindcă aproape n'a fost nevoie de machiaj. „Ochii ei, mai ales,—spune el — n'au avut aproape deloc nevoie să fie subliniați de fard. Culoarea tenului ei delicat, l-am lăsat-o așa cum e".

Impodobită deci cu frumusețea ei naturală și purtând toalete de un gust rafinat, dar extrem de simple, datorite unei creatoare de mode parisiene, Sigrid Gurie a obținut un dublu succes ca femee și artistă în rolul principal din filmul „Rio".

Credem că satisfacem curiozitatea cititorilor, menționând în treacât, că acest film are o acțiune pasionantă, care se desfășoară în cadrul elegant al Parisului și în mediul cosmopolit al somptuoasei metropole Sud-americane Rio de Janeiro.

„Nu suntem singuri"

„Nu suntem singuri", noul film al lui Paul Muni, după romanul lui James Hilton, autorul neuitatului „Adio d-le Chips", va fi prezentat de Crăciun la cinematograful **Roxy**.

Rolul lui Muni e cu totul diferit față de filmele istorico-biografice pe cari le-a interpretat până acum.

„Nu suntem singuri" este drama unui medic de provincie, care își ingrijește pacienții cu râvnă, dar e neputincios să vindece o rană dureroasă a propriei lui vieți, rană cauzată de dragostea sa pentru o dansatoare.

Această dramă copleșitoare a medicului provincial Newcome interpretat de Paul Muni și a micei baletiste austriace interpretată de Jane Bryan va rămâne întipărită multă vreme în mintea spectatorilor.